

معماری و شهرسازی پایدار با تکیه بر عوامل اقلیمی

بهنوش ملکی زاده^۱، حمیدرضا نیلی^۲، سعید پیری^۳

behnoosh.malekizadeh@yahoo.com

niliarch45@yahoo.com

saeidpiri@yahoo.com

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

^۲ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان.

^۳ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان.

چکیده

در دهه هفتاد با آغاز بحران انرژی در جهان عصر پایداری آغاز شد. مقوله مهارت های طراحی و دانش فنی با توجه به سه موضوع عمده انرژی، محیط و اکولوژی مجددا تعریف گشته و در رویکرد توسعه پایدار در مقیاس شهر تا ساختمان مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اهمیت موضوع پایداری و نیاز مبرم جوامع به کنترل میزان تولید و مصرف انرژی، زمینه سازی برای پایداری یکی از مفاهیم اصلی مطرح در این زمینه است. این زمینه سازی مستلزم سنجش وضعیت محیط و شناخت یکپارچه آن بر مبنای مشخصات طبیعی و جغرافیایی آن است. امروزه مصرف انرژی در دنیا روند رو به رشدی را طی می کند. روش به کار گرفته در این پژوهش از نوع توصیفی است و گردآوری اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای اعم از کتاب، رساله، مقالات و سایت ها صورت پذیرفته است. در کشور ایران این روند، به طور میانگین در هر سال ۱ درصد رشد را نمایش می دهد. ادامه ی این روند روبه رشد، باعث ایجاد اختلال در بستر منابع طبیعی و سامانه های حامی حیات خواهد شد. از آنجا که توجه به ویژگی های اقلیمی و استفاده از مصالح بومی در فعالیت های معماری در هر منطقه یکی از اساسی ترین راهکارهای کنترل مصرف صحیح انرژی می باشد، لذا در این تحقیق سعی شده است با بررسی جنبه های مختلف پایداری در کنار اقلیم و استفاده از الگوهای مطرح در معماری همساز با اقلیم، در طراحی و ساخت ابنیه پایدار در شهرها، گامی برداشته شود؛ تغییرات کالبدی و فیزیکی در کنار توجه به روزکردهای اقلیمی هر منطقه قابل اعمال است و این دو مولفه کامل کننده هم می باشند و به معماری و شهرسازی پایدار منجر می شوند.

واژه های کلیدی: پایداری، معماری پایدار، شهرسازی پایدار، طراحی پایدار، توسعه پایدار.